

PIETERSKERKCHOORSTEEG

Elke dag probeert ze me te winnen
Laat je werk toch liggen, sufferd, hijgt ze
Roept het door mijn open raam naar binnen
Wind of regen, dag en nacht, nooit zwijgt ze

Lachen, doet ze, huilen, schelden, minnen
Met de woorden van Neruda stijgt ze
Moeiteloos omhoog. Ze móet haar zin, en
Aandacht. Wat ze wil, dat krijgt ze

Steeg, mijn steeg- je lokt me naar beneden
Hoor ik je, dan moet ik je betreden
Trillend lig je, smachtend wacht je

'k dacht dat je nooit zou komen, lach je
Pakt mijn hand en neemt mij kirrend mee
Steeg, mijn steeg-toe, voer me naar de Bree!

Corien Groot Botman